

ימי עיון בתנ"ך תשפ"ג

לעילוי נשמת יואל אפרים בן אברהם עוזיאל זלצמן ז"ל

מטה, יד ומי יאור: פשרם של אותות / פרופ' יונתן גרוסמן

רמב"ן לשמות ד', ג: "לא הבינותי למה עשה האותות למשה, כי מאמין היה משה שהקב"ה מדבר עמו! והראוי שיאמר 'המטה אשר בידך תשלך ארצה לפנייהם והיה לנחש', וכן באות השני, כאשר אמר בשלישי: 'ולקחת ממימי היאור'.

ולכן נאמנו דברי רבותינו (שמו"ר ג, טז), שהיה לו הראשון רמז שספר עליהן לשון הרע, והשני להענישו בו, וזה טעם 'וינס משה מפניו', כי פחד שמא יענש וינשכו הנחש".

רש"י לשמות ד', ב-ג: "מזה בידך – לכך נכתב תיבה א' לדרוש מזה שבידך אתה חייב ללקות שחשדת בכשרים... ויהי לנחש' – רמז לו שסיפר לשון הרע על ישראל ותפש אומנתו של נחש".

חשש משה: "וְהָיוּ לֹא יִאֱמִינוּ לִי / וְלֹא יִשְׁמְעוּ בְּקוֹלִי / כִּי יֹאמְרוּ לֹא נִרְאָה אֱלֹהִים ה' (ד', א).

חתימת האות הראשון: "לְמַעַן יִאֱמִינוּ כִּי נִרְאָה אֱלֹהִים ה' אֱלֹהֵי אֲבֹתֵם" (ד', ה).

חתימת האות השני: "וְהָיָה אִם לֹא יִאֱמִינוּ לָךְ וְלֹא יִשְׁמְעוּ לְקוֹל הָאֱתוֹת הַרְאִשׁוֹן וְהָאֲמִינוּ לְקוֹל הָאֲחֵרוֹן" (ד', ח).

פתיחת האות השלישי: "וְהָיָה אִם לֹא יִאֱמִינוּ גַם לְשִׁנֵּי הָאֲתוֹת הָאֵלֶּה וְלֹא יִשְׁמְעוּן לְקוֹלְךָ..." (ד', ט).